

Undervisningsraadet. Af Undervisningsraadets 26 Medlemmer stemte de 22 for en Ordning i Overensstemmelse med den af Kommissionens Flertal foreslaaede Ordning, altsaa den, som den højtærede Landbrugsminister følger.

Det ærede Medlem fra Assens opholdt sig dernæst ved Spørgsmaalet om Bekostningen, som man maatte frygte vilde blive en Følge af den Fremgangsmaade, som Landbrugsministeren foreslaar. Jeg skal dertil sige, at det ærede Medlem dér kommer i Modstrid med de to Mænd, han ellers støtter sig til, nemlig det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og den 3die Landstingsmand for 5te Kreds (Sonne), thi begge disse Herrer siger Side 22 i et Uddrag af Kommissionsbetænkningen følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse op: „Imidlertid maa Mindretallet erkende, at Hensynet saavel til Lærerkæfter som til Undervisningslokaler og dermed til Bekostningsspørgsmaalet er praktisk taget at betragte som en afgørende Hindring for Oprettelsen af to selvstændige Landbrugskursus. Under disse Omstændigheder har Mindretallet set sig henvist til at søge sin Hensigt naaet ved at foreslaa Undervisningen tilrettelagt indenfor det $2\frac{2}{3}$ -aarige Kursus saaledes, at der bydes Landbrugspraktikere Adgang til i $1\frac{2}{3}$ Aar at tilegne sig en afsluttet og i alt væsentligt harmonisk teoretisk Undervisning“.

De Herrer siger altsaa rent ud, at af Hensyn til Bekostningen vil det ikke være muligt at gennemføre to Kursus; det bliver for dyrt. De vil derfor blot indlægge det mindre Kursus i det store. Denne Fremgangsmaade er absolut forkastelig, thi Resultatet vilde blive, at de Elever, som gaar paa det 20 Maaneders Kursus, vilde blive begunstiget fremfor dem, der gaar paa det 32 Maaneders. Man har allerede fra de almindelige Landbrugsskoler Eksempler paa, hvorledes det gaar, naar man har saadanne to Kursus, et paa 6 Maaneder og et paa 9 Maaneder. Det viser sig, at Eleverne paa det 9 Maaneders Kursus bliver noget forurettet, og der avles Misfornøjelse hos dem, fordi de synes, at Lærerne ofrer for megen Tid paa Eleverne paa det 6 Maaneders Kursus. Der er nemlig altid betydeligt flere paa dette Kursus, ligesom der ogsaa af økonomiske Grunde vilde blive betydeligt flere paa et 20 Maaneders Kursus paa Landbohøjskolen end paa et 32 Maaneders. Hvis vi derimod følger den Fremgangsmaade, som Landbrugsministeren har foreslaaet, vil

der sandsynligvis blive nogen Reduktion i Tilgangen af Elever til Skolen, og det vilde atter have til Følge, at Tidspunktet for forøgede Udgifter til Udvidelse af Bygningerne vilde skydes noget ud.

Naar man opholder sig ved Spørgsmaalet om Bygningsudvidelse i denne Forbindelse, er det ikke helt berettiget, thi Kravene om udvidede Bygninger ved Landbohøjskolen skyldes i al Almindelighed de meget forøgede Krav til Veterinærer, Landinspektører, Forstmænd og Gartnere. Der er nemlig 5 Studieklasser ved Landbohøjskolen, og ærede Medlemmer, som ikke kender Sagen, maa endelig ikke tro, at det er Landbrugsundervisningen, der kræver de store Udgifter. Nej, tværtimod, Landbruget er Askepot, og Landbrugsundervisningen lægger ikke i Henseende til Bygninger og Lærerkæfter Beslag paa saa stor en Del som de andre Undervisningsgrene. For Eksempel varer Uddannelsen af Forstmænd 4—5 Aar. Det forekommer mig for øvrigt ejendommeligt, at det skulde være betydeligt sværere og kræve større Fordannelse at blive en dygtig Forstmand end at blive en dygtig Landmand.

Nu vil ærede Medlemmer maaske sige: Det kan dog ikke nytte at stille Krav om, at Landbrugspraktikere skal gaa paa Skolen i $2\frac{2}{3}$ Aar eller endnu længere Tid. Dertil svarer jeg, at der er heller ikke Tale om Landbrugspraktikerne. Det, der er Tale om, er Uddannelse af Lærerkæfter for de Landbrugspraktikere, vi har ude i Provinsen. Det er en Uddannelse af Lærere og Raadgivere for de modne og dygtige Forretningsmænd, der er Landmænd tillige, og det at være Lærer for voksne, modne Mænd kræver virkelig, at man har en Fond af Kundskaber, saa at man nogenlunde behersker det Emne, man skal foredrage for de modne, i hvert Fald erfarne yngre Mænd, der søger Landbrugsskolerne. Og er Talen om at være Konsulent, bliver man jo direkte Raadgiver for ældre og modne, praktiske Mænd, som arbejder i de forskellige Produktionsgrene indenfor Landbruget. Landbrugspraktikerne, som der refereres stærkt til i det Mindretals Betænkning, som bestaar af de to Herrer, den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kreds og det ærede Medlem for Horsens Landkreds, skal efter min Opfattelse ikke til Landbohøjskolen, men ønsker de at gaa derind, skal Adgangen selvfølgelig staa dem aaben. Naar det ærede Medlem fra Assens argumenterede stærkt imod, at man vilde tage den fri